

Men jeg vil godt sige, at efter Socialdemokratiets mening er en stor del af intentionerne i beslutningsforslaget allerede dækket af de nuværende regler.

Jeg synes, at vi i fællesskab meget ofte har vedtaget nogle regler, der gør, at der er ret gode muligheder for mange grupper.

Jeg synes, at der er nogle uklarheder. Jeg forstår ikke helt forslagsstillernes beregninger af, at det her skulle være udgiftsneutralt. Man påpeger jo selv i beslutningsforslaget, at der skulle være mulighed for, at man kan tage en plejehjemsbeboer hjem og passe vedkommende hjemme i en periode. Da tror jeg, at mange kommuner vil være lidt betænkelige ved, dels hvordan det skal planlægges, og dels hvordan økonomien måtte være. Eftersom det er et forslag, hvor der er tidsbegrænsninger på, vil det jo typisk være sådan, at vedkommende skal tilbage på plejehjemmet igen. Og man kan vel ikke forestille sig, at den plejehjemsplads så i den mellemværende tid kan gå til en anden?

Der kunne nævnes en række andre uklarheder, som jeg synes socialministeren på udmærket vis har været inde på, og det vil jeg ikke gentage.

Men jeg vil godt sige, at hvis det her – hvad jeg tror det er – er udgiftskrævende, vil vi fra Socialdemokratiets side have større forståelse for, at vi går ind og kigger på de ydelser, der gives forældre, der passer deres handicappede barn, fordi vi faktisk tror, at dér er der nok, når det kommer til stykket, et lidt større behov.

Det er sådan set noget af det, vi arbejder med, og hvor vi også vil komme med et oplæg.

Men jeg mener faktisk dybest set, hvis vi kigger på intentionerne bag det her beslutningsforslag, at det er dækket ind i forhold til de regler, vi har allerede nu.

Derfor må vi sige, at det nok ikke lige er tiden til en udvidelse, sådan som vi opfatter at det er. Men hvis det er tilfældet, må det jo indgå i nogle forhandlinger på et senere tidspunkt, hvor vi har penge på bordet. For jeg mener, at det er ukorrekt at beskrive det her som udgiftsneutralt. Det tror jeg ikke på at det er er.

Pia Christmas-Møller (KF):

Som medforslagsstiller kan jeg naturligvis på Det Konservative Folkepartis vegne varmt anbefale beslutningsforslaget. Man skal jo huske på, at forslaget bygger på erfaringer fra et konkret projekt, nemlig det projekt, som Socialministeriet selv har været involveret i i perioden 1996-

2000 i Odense. Her var erfaringerne overordentlig positive.

Jeg forstår slet ikke den modtagelse, beslutningsforslaget har fået i dag fra regeringen og Socialdemokratiet. Medmindre det handler om præcis det, som fru Jette Gottlieb fremhævede ved det tidligere forslags behandling, nemlig at andres gode forslag kan man under ingen omstændigheder tilslutte sig. Tværtimod sætter man sig for at finde alle mulige måder at problematisere dem på.

Jeg synes, det er trist, hvis det er den holdning, regeringen og Socialdemokratiet lægger for dagen i det socialpolitiske arbejde fra nu af og frem til valget. Det må jeg sige. Jeg opfatter det som ren valgkampsteknik, når regeringen bruger kræfterne på at skyde det her forslag ned frem for at bruge kræfterne på at finde en vej frem.

Det, det handler om, er jo, at mennesker, som har været vant til at leve sammen, pludselig oplever sygdom eller ulykke. De vil gerne fortsat leve sammen, men det kan ikke lade sig gøre. Familien kan ikke hænge sammen, hvis ikke der bliver givet en økonomisk håndsrækning.

Hvis der overhovedet er mulighed for, at den familie, det ægtepar eller det par kan blive sammen, hvorfor i alverden skulle vi så ikke give den håndsrækning? Hvorfor skal vi sige: Vi kommer kun med ét tilbud fra det offentlige, og det er et døgnophold eventuelt på et plejehjem?

Hvis ægtefællen er i stand til at påtage sig det meget store ansvar, den meget store opgave det vil være at passe sin egen pårørende, hvorfor i alverden skulle vi så ikke herindefra give en mulighed, som ikke alene er baseret på, om man tilfældigvis bor i Odense Kommune og er heldig, fordi Socialministeriet har et konkret projekt dér? Jeg forstår ikke regeringens tilgang til det her beslutningsforslag, og jeg beklager det dybt.

Jeg håber, at de øvrige partier vil vise en meget større forståelse for denne her persongruppe. De bemærkninger, den socialdemokratiske ordfører var inde på om forældre til handicappede børn, er jeg fuldstændig enig i. Her har vi et stort problem. Mange, mange steder får forældre til handicappede børn overhovedet ikke den håndsrækning, som skal til. Tværtimod får de yderligere problemer, når de henvender sig til det offentlige for at få hjælp. Det har vi talrige eksempler på. Så her er der et stort behov, og det er jeg enig i. Det ville være glædeligt, om vi i fællesskab kunne gøre forholdene bedre for